

Toespraak Niko Koffeman, voorzitter Nicolaas. G. Pierson Foundation bij première Meat the Truth.

Dames en heren,

Stelt u zich eens voor dat u zich aan boord bevindt van een cruiseschip dat niet kan zinken. U geniet van een copieus diner, er is muziek en er is geen vuiltje aan de lucht. Op dat moment komt er iemand het dekrestaurant binnen, en roept dat het schip water maakt. U denkt aan een grap. Ten eerste weet u dat er geen ijsbergen meer zijn, die zijn immers al lang gesmolten, we hebben pas nog gevierd dat de Noordelijke handelsroute weer open ligt. En ten tweede hadden we afgesproken dat het schip niet kon zinken, het had immers dubbele wanden. En ten derde heeft u alle vertrouwen in de kapitein die nu alweer 5 jaar aan het roer van de Titanic staat.

En dus besluit u de waarschuwing te negeren, weg te lachen, tegen te spreken of uw medereizigers te waarschuwen tegen onheilsprofeten die de feestvreugde willen bederven.

Onzin natuurlijk, u bent niet aan boord van een schip maar in een Amsterdamse bioscoop en ondanks waarschuwingen van Al Gore en anderen staat Amsterdam nog steeds niet onder water.

Maar er komt wel een waarschuwing straks en omdat een gewaarschuwd mens voor twee telt, zullen straks tweemaal zoveel mensen Tuschinski verlaten als er hier zojuist binnenkwamen.

In de afgelopen twee jaar zijn er tal van wetenschappelijke rapporten verschenen die waarschuwen dat de manier waarop we met landbouwhuisdieren omgaan in onze veehouderij, onhoudbaar is.

Het World Watch Instituut, De Wereld Voedsel organisatie van de Verenigde Naties, het onderzoeksteam van Profetas, Nobelprijswinnaar IPCC, onderzoekers van de Universiteit van Chicago, de Vrije Universiteit, het Wereld Natuur Fonds, ze geven allemaal aan dat we ons consumptiepatroon ten aanzien van dierlijke producten drastisch zullen moeten wijzigen.

Het vernietigingssysteem dat jaarlijks miljarden dieren het leven kost, zet ook ons eigen voortbestaan onder druk. Het bedreigt ons klimaat, onze volksgezondheid, onze lucht- en bodemkwaliteit, onze regenwouden, onze biodiversiteit, onze watervoorraden, de wereldvoedselverdeling. En volgens de Wereld Gezondheids Organisatie roepen we er zelfs een pandemie van ongekende omvang mee over ons af.

En waarom lijkt het onbespreekbaar daar verandering in te brengen? De macht der gewoonte waarbij eigenlijk maar één argument lijkt te tellen. Een heel emotioneel argument: het is zo lekker !

Het is zo lekker!

Leven zonder vlees is zoiets als leven zonder sex, schrijft Linda de Mol deze maand in haar eigen blad Linda.

"Als er weer gekkekoeienziekte of varkenspest opduikt, neem ik me altijd voor vegetariër te worden. Maar na één dag bolognesesaus zonder gehakt en een tweede dag met vegetarische balletjes heb ik al spijt."

Linda de Mol is zeker niet de enige die de discussie voert op basis van louter emotionele argumenten. Vorige week nog sloeg bij journalist Simon Rozendaal de vlam in de braadpan bij het schrijven van een column. Die groeide ongemerkt uit tot een emotionele omslag-advertorial van de Elsevier, dat vlees goed voor ons én voor onze planeet zou zijn. Het is een geweldige eer voor een klein wetenschappelijk bureau als de Nicolaas. G. Pierson Foundation dat onze eerste film met zoveel tromgeroffel ontvangen wordt.

Omdat de discussie over een noodzakelijke vermindering van de vleesconsumptie zoveel emoties oproept, volstaan wetenschappelijke rapporten niet, al bevatten ze nog zulke harde conclusies.

Liefde maakt blind en het eten van vlees maakt doof. En de liefde voor het huidige eetpatroon maakt doof en blind tegelijk.

“Nou dat weer”, “als je zo begint kan je niks meer eten”, “het zal mijn tijd wel duren”, “ze beweren zoveel”, “na ons de zondvloed”.

En daarom heeft de Nicolaas. G. Pierson Foundation besloten het anders aan te pakken. Geen nieuwe wetenschappelijke rapporten, maar een publieksfilm die duidelijk maakt wat elke consument zelf kan doen. Hoe makkelijk het is om klimaatdoelstellingen te verwezenlijken.

Een documentaire die een erratum vormt op de film van Al Gore die vandaag de Nobelprijs uitgereikt krijgt voor zijn aandeel in de klimaatdiscussie.

Waar de Partij voor de Dieren werkt aan een verandering van de politieke klimaat in Nederland, werkt het wetenschappelijk bureau aan een klimaatverandering in de keuken.

Door wetenschappelijk onderzoek letterlijk behapbaar te maken. Om zo bij te dragen aan een meer plantaardige en dus ook diervriendelijker samenleving. Dat zal niet zonder slag of stoot gaan, want de bio-industrie is een veelkoppig monster met grote financiële belangen en minstens zo grote politieke invloed.

Maar de tijdgeest laat zich niet dwarsbomen door veelkoppige monsters. Na de wetenschap, zullen ook publiek en politiek omgaan. De tijd dat we tientallen miljoenen kuikentjes levend versnipperen, alleen omdat het haantjes zijn, de tijd dat we dieren letterlijk dood laten groeien, de tijd dat we van dieren dingen maken, die tijd zullen we achter ons laten. En we zullen er in schaamte op terugkijken, zoals Paul Cliteur voorspelde. Vlees uit de bio-industrie is verspilde energie en gestold onrecht.

Nog voor de première van onze film zijn we benaderd vanuit Australië en de Verenigde Staten met de vraag of de film ook daar in de bioscopen kan komen. Afgelopen vrijdag stond er een paginagroot artikel over onze boodschap en onze film in de grootste krant van Argentinië La Nacion, en afgelopen weekend kwam er een stroom aan adhesiebetuigingen vanuit Argentinië. Afgelopen zaterdag besteedde NOVA al uitgebreid aandacht.

En ú bent de eerste die de film in z'n geheel gaat zien. Er is hard aan gewerkt in de afgelopen maanden, en het maken van de film heeft al invloed gehad op het consumptiegedrag van alle betrokkenen. Da's een mooi begin.

Graag uw aandacht voor de eerste Nederlandse klimaatfilm, Meat the Truth!